

Vid lilla

Maj-Britts grav

den 18 februari 1940

Åter har en vitklädd ängel
burit hem en liljestängel
ifrån dödens dalar till Guds paradys,
Herden lilla lammet hämtat.
Himlens klara klockor klämtat
sitt välkommen under frälsta skarors
pris.

Kort din vandring blev i världen
lilla Maj-Britt! Undan flärden,
undan nöden dig den käre Herren tog.
Han dig förde tryggt vid handen
över till den andra stranden
där du funnit liv och glädje övernog.

Tomt blev hemmet för de kära
som i livet stått dig nära
lilla Maj-Britt när du avsked från dem
tog.
tung och bitter kändes smärtan — —
sorgen grep de käras hjärtan
när med dig så mången fager vårdrom
dog.

Ej de kunnat detta ana
att så kort din levnadsbana
skulle bliva här, du lilla, men ändå
vard en slut och du var färdig
och, än mer, befunnen värdig
att bland himlens vita helgonskara stå.

O, hur lyckliga de sälla
som lik dig sin färd fått ställa
till det hemmet ren i barnets oskuldsvär
dem ej syndens törnen såra
dem ej frestelserna dåra
deras kinder bränner aldrig sorgens tår.

Lilla vän, i dag vid bären
dock så bitter faller tåren
när ditt stoft skall gömmas uti gravens
ro.

Herren skall däröver vaka
och snart kommer Han tillbaka
för att väcka dem som dött i Kristi tro.

Ty de äro icke borta
inom några dagar korta
de avsomnade stå upp på Herrens bud
Då vi famna dessa åter
dessa som vi här begråter
klädda uti ovansklighetens segerskrud.

D. P.